

[Kjærulff-Schmidt]

ler i sin kundekreds, ved at trække betalingsgen af moms til toldvæsenet i en 12 måneders periode, skal han altså efter dette forslag af med omkring 16.000 kr. i morarenter til toldvæsenet, og han har faktisk kun 3.500 kr. fra sin kunde til at udrede beløbet af. Det giver ham et ganske ubegrundet formuetab på 12.500 kr., og han skal tjene ca. 37.000 kr. ekstra for at kunne skaffe disse 12.500 kr., som han har lidt i tab ved at have en dårlig betaler blandt sine kunder.

Det er efter vores opfattelse et spørgsmål, om ikke det er en dobbeltmoral, man anvender i lovgivningen ved at arbejde med fastsættelsen af renter på disse to vidt forskellige planer.

Så kan man selvfølgelig sige med en omskrivning af Oscar Wilde, at love kan ikke være umoralske eller moralske, de kan være godt skrevet, eller de kan være dårligt skrevet, det er det hele. Hvis det er den betragtning, man anlægger, må man alt efter smag sige, at dette lovforslag er meget talentfuldt skrevet, eller at det i høj grad mangler talent, og vi synes altså, at det mangler talent.

John Winther (KF):

Af den skriftlige fremsættelse fremgår, at de lovforslag, vi her behandler, er et led i en aftale med det radikale venstre om udfyldelse af den resterende – og så kommer det magiske ord – besparelse for finansåret 1978–79. Det er unægtelig en noget dristig fortolkning af ordet besparelse. For almindelige mennesker betyder besparelser, at man skærer ned på sine udgifter. Ifølge den aftale, der her er indgået, skal vi endnu en gang lære – det er jo ikke første gang, vi bliver udsat for det – at når det drejer sig om forslag fra skatte- og afgiftsministeren – og jeg kan forstå i dette tilfælde med tilslutning fra det radikale venstre – betyder besparelser en forhøjelse af indtægterne. Unægtelig en mærkelig måde at tolke begreberne på.

Jeg nævnte før ordet dristighed, og jeg vil også godt have lov til at sige, at jeg finder, at dette, at man fremsætter disse lovforslag i det hele taget, også er en dristig handling. Det er ikke længere siden end godt 1 måned, at man her i folketinget fra den socialistiske side af salen vedtog en lov, der fastsætter morarenter for misligholdelse af erhvervs-kontrakter til diskontoen plus 2 pct., altså

omkring de 11 pct. Lovforslagene, vi her behandler, taler om rentesatser på henholdsvis godt og vel 12 pct. og 15,6 pct.

Selv om det dengang blev påvist, at det ville være direkte skadeligt og tabgivende for erhvervslivet, skulle det lovforslag, som ministeren – det var ikke skatte- og afgiftsministeren, men justitsministeren – havde fremsat, trumfes igennem, og jeg erindrer endnu debatten, hvor justitsministeren næsten med tårer i øjnene stod og talte om forbrugernes interesser i denne sammenhæng.

Så sent som i forrige uge havde vi en anden debat her i folketingssalen. Det drejede sig om erhvervslivets forhold, og der blev sagt mange pæne ord om det, man ville gøre for at hjælpe dansk erhvervsliv. Jeg havde dengang lejlighed til at sige – og jeg vil godt gentage det ved denne lejlighed – at runde, velvillige erklæringer om disse forhold ikke er tilstrækkelige, hvis man samtidig fører en økonomisk politik, der direkte belaster erhvervslivets omkostningsniveau.

Nu får vi altså et nyt eksempel på, at ét er teori og et andet praksis. Når det drejer sig om skatte- og afgiftsministerens område, hører det hensyn til erhvervslivet og til forbrugere, som man ynder at påberåbe sig, tilsyneladende op efter devisen: hvis forbrugerne ikke overholder deres forpligtelser vedrørende betaling af de varer, de har købt, er det naturligvis ikke forbrugerne, men erhvervslivet, der må betale herfor; men hvis man ikke betaler de skatter, som man har fået pålagt, skal det sandelig ikke være staten, der skal betale; den skal holdes skadesløs. Man fristes til at gentage det udtryk, som allerede er blevet brugt én gang her fra talerstolen i dag, nemlig dobbeltmoral.

At forslaget reelt kommer til at betyde væsentlig højere rentesatser, som flere talere allerede har været inde på, nemlig på op til 40 pct. på grund af den manglende ret til fradrag for disse renter, skal kun nævnes for fuldstændighedens skyld. Vi vil derfor fra konservativ side gøre en ihærdig indsats for, at disse lovforslag aldrig bliver til virkelighed, og anbefaler i øvrigt regeringen at have lidt større overensstemmelse mellem teori og praksis.

Bollmann (CD):